

Hán hóa Việt Nam

Gs Mai Thanh Truyết

Trung Cộng đang trên đường tiến chiếm Việt Nam, nếu không muốn nói là đô hộ Việt Nam, dưới nhiều hình thức như kinh tế, chính trị, xã hội, và lãnh thổ, thực hiện đường lối do Mao Trạch Đông chủ xướng ngay sau khi chiếm toàn lãnh thổ nội địa của Trung Hoa vào năm 1949, đặc biệt là sau khi Hồ Chí Minh sang Tàu cầu viện năm 1950.

TC, từ hơn thập niên trở lại đây đã tập trung đánh mạnh vào kinh tế và phát triển Việt Nam dưới nhiều hình thức khác nhau:

- 1- Triệt hạ và làm tê liệt một số công nghệ cần thiết cho Việt Nam như công nghệ làm đường và giấy bằng cách cho du nhập quy trình và máy móc sản xuất lỗi thời (dĩ nhiên là có sự đồng thuận hay ăn chia của Cộng sản Việt Nam) và không có hiệu quả kinh tế. Kết luận là hai công nghệ này bị tê liệt và tiêu tốn nhiều tỷ Mỹ kim và Việt Nam vẫn tiếp tục nhập cảng hai loại nguyên liệu này từ TC và các quốc gia khác.
- 2- TC đem vào Việt Nam dưới hình thức chính thức hay không chính thức (tức là nhập lậu) hàng may mặc, thực phẩm, thậm chí cả trái cây và rau đậu và bán với giá rẻ mạt đánh bật hầu hết sản phẩm của nông dân và ngành tiểu thương Việt Nam vì không cạnh tranh lại giá cả.
- 3- Về nhân sự, TC đã thực hiện một chính sách “di dân” và “giành lao động” bằng cách xâm nhập vào các hãng xưởng từ Bắc chí Nam, đến tận mũi Cà Mau. Chính sách xâm thực này tạo nên khủng hoảng lao động không nhỏ cho Việt Nam, điển hình là các khu chế xuất hay khu công nghiệp, hàng loạt công nhân Việt bị sa thải với lý do là không ký được giao kèo với nước ngoài, nhưng ngược lại họ thầu nhận công nhân người Hán.
- 4- Ngoài các nhận định trên, quan trọng hơn cả là việc đồng hóa theo chính sách tầm ăn dâu, TC âm thầm khuyến khích người Hán tại Việt Nam cưới vợ Việt hay người Thượng ở cao nguyên với mục đích lần lần tạo nên một đạo quân thứ năm tại đây khi hữu sự. Nên nhớ hiện tại tỷ số chênh lệch trai/gái ở Trung Hoa là 119/100; do đó, việc làm này cũng nhằm mục đích giải quyết nạn trai thừa gái thiếu trên.

Tất cả các vấn nạn trên đây, Cộng sản Việt Nam đã biết rất rõ và đã biết từ lâu. Trong cuốn sách “Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” do nhà xuất bản Sự Thật ấn hành đã nhận định chính sách thay đổi của Trung Cộng ngay từ trang đầu như sau:

- 1- “Sự thay đổi đó không phải là điều bất ngờ, mà là sự phát triển lô-gích của chiến lược bành trướng đại dân tộc và bá quyền nước lớn của những người lãnh đạo Trung Quốc..”
- 2- “Trong chiến lược toàn cầu của những người lãnh đạo Trung Quốc, họ coi Việt Nam là một đối tượng quan trọng cần khuất phục và thôn tính để dễ bề đạt được lợi ích chiến lược của họ”.

Và phần kết luận của nhận định về chính sách của TC là:

“Muốn như vậy, nước Việt Nam phải là một nước không mạnh, bị chia cắt, không độc lập và lệ thuộc vào Trung Quốc”.

Cách đây 30 năm, Cộng sản Việt Nam đã thấy rất rõ chính sách trên của TC với một tư tưởng chỉ đạo là chủ nghĩa đại dân tộc, với một chính sách là ích kỷ dân tộc, và với một mục tiêu chiến lược là chủ nghĩa bành trướng đại dân tộc và chủ nghĩa bá quyền nước lớn. Thế mà, tại sao, ngày hôm nay, Bộ chính trị đảng Cộng sản Việt lại cam tâm cúi đầu khuất phục trước TC?

Từ hơn một năm nay, biết bao nhiêu việc làm, quyết định sai trái của đảng CS trong quá trình phát triển và bảo vệ đất nước đã làm toàn dân chao đảo, điều đúng, từ người nông dân chất phác cho đến những người Thượng thiểu số, từ người lao động cần cù cho đến chị buôn gánh bán bưng, từ em sinh viên học sinh cho đến những nhà trí thức; tất cả đã đứng lên, nói lên những lời phản kháng qua nhiều động thái khác nhau. Nhưng tựu trung, vẫn là tiếng nói vô vọng của những người con Việt. Lãnh đạo Cộng sản Việt Nam vẫn tiếp tục mũ ni che tai, vẫn trơ trên nói “yêu những gì chân thật, ghét những gì dối trá”, như Thái thú Nguyễn Tấn Dũng từng tuyên bố trong một cuộc đối thoại trực tuyến, nhưng hành động thì hoàn toàn trái ngược, vẫn tiếp tục gian dối.

Trong lúc đó, rừng thiêng vẫn còn vắng vắng tiếng rên xiết của 732 gia đình đang bị mất đất, mất ruộng, mất nhà từ hơn hai năm nay, còn đang chịu cảnh màn trời chiếu đất và sống lây lất qua ngày. Và tệ hại hơn nữa là ngày 10/8/2009 cột mốc biên giới của TC lại được chính thức lắp đặt tại đảo Bảy Cảnh, một đảo lớn ở Côn Đảo mà lãnh đạo Việt Nam vẫn im thin thít...

CS Việt Nam đã đánh mất Hoàng Sa, nhiều đảo ở Trường Sa, đã đánh mất hàng ngàn Km² ở vùng biên giới Bắc Việt, mất Ải Nam Quan, mất thác Bản Giốc. Lãnh hải bị thu hẹp và hoàn toàn mất chủ quyền trên biển Đông. Và hiện nay, đang mất dần Cao nguyên Trung phần Việt Nam qua việc khai thác bauxite của TC. Còn gì nhục nhã cho bằng khi nhìn thấy người dân đánh cá quỳ lạy trước họng súng của TC. Còn gì bỉ ổi cho bằng sử dụng thành phần “xã hội đen” nguy hại làm “người dân bức xúc” để đàn áp bà con công giáo ở Quảng Bình, hành hung cả Linh mục.

- Phải chăng tinh thần Việt tộc của người cộng sản Việt Nam không còn nằm trong não trạng của họ nữa?
- Phải chăng chủ nghĩa giáo điều cộng sản đã biến thái họ thành những con người không còn giữ được bản sắc dân tộc của một quốc gia có chủ quyền để trở thành “con dân” của Đại Hán?
- Phải chăng ngày hôm nay, một khi đã rút tía tài nguyên của quốc gia, nguyên khí của dân tộc để trở thành một nhóm tư bản đồ, bị chính nhân dân ruồng bỏ, họ phải cam tâm bán đứng Đất và Nước cho Đại Hán?

Và còn bao nhiêu phải chăng khác nữa, tất cả chỉ nói lên tính cách phản dân tộc của một thiểu số cầm quyền. Mà, một khi đã phản dân tộc, chắc chắn hậu quả “tất yếu” dân tộc dành cho sẽ là một hậu quả hết sức thảm khốc.

Bây giờ và từ nay, cũng chưa muộn để những người cộng sản làm lạc trở về với dân tộc, trở về cội nguồn của một dân tộc có truyền thống chống xâm lăng của Bắc phương hơn bốn ngàn năm qua. Cánh cửa vẫn còn mở rộng cho những người còn lại một chút nhất điểm lương tri.

Gs Mai Thanh Tuyết